Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Cena 50 groszy

ORZECZNICTWO BUCHALTERYJNO-PODATKOWE

TYGODNIK

Prenumerata kwartalna 4 zł. 50 gr.
wraz z przesyłką pocztową
Konto P. K. O. Nr. 22.308
Administracja: Księgarnia Prawnicza
Warszawa, Senatorska 8

REDAKTOR
Dr EMANUEL ISERZON
Adwokat

Nr 38 (84) Warszawa, 17 września 1938 r. Rok III

TREŚĆ: str.

Bilans bankowy 601
Orzecznictwo w przedmiocie księgowości: prawo władzy odwoławczej do samodzielnej oceny ksiąg, bilans otwarcia 605
Orzecznictwo w sprawach podatkowych: wydatek wynikający z umowy kartelowej 606
Okólniki: w sprawie oprocentowania nadpłat oraz obliczania odsetek od zaległości pokrywanych nadpłatami; — w sprawie podatku od nieruchomości, należących do seminariów duchownych . . . . . . 608—609
Ustawy, rozporządzenia i zarządzenia . . . . 609—612
Kalendarz podatkowy 612
Poradnia . . . . 612—615

IGNACY SILBERSTEIN

BILANS BANKOWY

(ciąg dalszy)

15. Ruchomości.

Podać należy debetowe saldo książkowe. Nadmienić trzeba, że ruchomości nie stanowią aktywu w znaczeniu bankowym, gdyż nie są obiektem operacyj bankowych i dlatego banki najczęściej nabycie mebli, kas ogniotrwałych itp. księgują przez rki wynikowe, aby aktywa przedstawiały istotne składniki majątkowe — bankowe. W wypadku księgo-

wania „urządzenia" przez rk ruchomości, należy co roku dokonywać amortyzacji, bądź przez spisywanie z rku ruchomości, bądź przez tworzenie funduszu amortyzacyjnego.

16. Nieruchomości.

Wykazywać należy saldo książkowe, które stanowić winno: wartość nieruchomości, koszty kapitalnych remontów bez potrąceń amortyzacyj i długów hipotecznych. Nabywanie nieruchomości przez banki nie jest wskazane, ze względu na trudne ich zbycie.

17. Sumy Przechodnie.

a) aktywa,
b) pasywa.

a) W aktywach podaje się sumę sald debetowych.
b) W pasywach podaje się sumę sald kredytowych.

Na rku tym winny być księgowane pozycje, mające charakter ściśle przejściowy. Pod żadnym pozorem nie należy księgować pozycyj wynikowych, oraz wynikających z transakcyj kredytowych. W wypadkach, gdy saldo w stosunku do sumy bilansowej przekracza w aktywach 5%, zaś w pasywach 1,5% — należy składać specjalne wyjaśnienia inspektoratowi bankowemu. Posiadane rezerwy księgowane na rku sum przechodnich i nie przeniesione na rk kapitałów rezerwowych (w pasywach) — należy wykazywać przed rubryką.

18. Długoterminowe pożyczki hipoteczne — aktywa.
Listy zastawne (obligacje) — pasywa.

Aktywa. Podaje się saldo niespłaconych pożyczek hipotecznych udzielonych przez instytucję finansową w listach zastawnych — obligacjach w wartości nominalnej.

Pasywa. Podaje się saldo nieumorzonych (niewylosowanych) listów zastawnych (obligacyj) w wartości nominalnej. Salda obydwu rachunków w aktywach i pasywach winny sobie odpowiadać.

Te pozycje bilansu dotyczą tylko nielicznych banków, wyposażonych w przywilej udzielania hipotecznego kredytu długoterminowego oraz emisji własnych listów zastawnych i obligacyj. Emitowane listy zastawne wciągane są do księgi hipotecznej danej nieruchomości, na którą udzielono pożyczki. Oprocentowanie pożyczki i listów musi być jednakowe. Pożyczkobiorca otrzymaną pożyczkę w listach zastawnych realizuje na giełdzie pieniężnej.

Instytucja emitująca umarza swój dług, drogą periodycznego losowania, w wartości nominalnej.

19. Rachunki działu kredytu długoterminowego — (aktywa i pasywa).

Należy podać wszelkie inne należności i zobowiązania, wynikające (z nieemisyjnego) kredytu długoterminowego.

20. Rachunki Oddziałów
centrali z oddziałami,
oddziałów z centralą,
oddziałów z oddziałami
(aktywa i pasywa).

Wskutek rozbieżności sald w rozrachunkach wzajemnych centrali z oddziałami, oddziałów z centralą, oddziałów z oddziałami — wywołanej wskutek tzw. pozycji w drodze, Ministerstwo Skarbu, chcąc ułatwić bankom sporządzanie łącznego bilansu surowego centrali z oddziałami, stworzyło tę pozycję. Do salda sald debetowych rku centrali z oddziałami w aktywach i salda sald kredytowych w pasywach dołącza się z bilansów surowych oddziałów, nadsyłanych centrali, salda sald debetowych w aktywach i salda sald kredytowych w pasywach rków „Oddziałów z Centralą" i „Oddziałów z Oddziałami".

Nadmienić należy, że przy sporządzaniu bilansu netto, salda rków: centrali z oddziałami, oddziałów z centralą i oddziałów z oddziałami — muszą być uzgodnione i przy zestawieniu łącznym winny sobie odpowiadać w aktywach i pasywach, wskutek czego w bilansach rocznych (netto) nie są wykazywane.

21. Rachunki wynikowe.

a) koszty handlowe,
b) różnice kursowe,
c) administracja nieruchomości.

Ad a) Podaje się książkowe saldo debetowe poszczególnych subkont, z potrąceniem ewentualnych sald kredytowych. Nadmienić należy, że na rku kosztów handlowych nie należy księgować pozycyj kredytowych, nie mających charakteru zwrotu kosztów, gdyż w ten sposób umniejszalibyśmy zysk brutto] podlegający opodatkowaniu. Do typowych subkont kosztów handlowych zaliczyć należy: wydatki personalne (personelu urzędniczego, dyrekcji, rady, komitetu wykonawczego), wydatki gospodarcze (komorne, opał, światło, telefon, materiały pism.), podatki i świadczenia, koszty prawne i egzekucyjne, koszty protestu, porto, depesze, książeczki czekowe itp. Z obrotów na subkontach jak porto, depesze, książeczki czekowe — wynikają w niektórych wypadkach salda kredytowe, stanowiące pewien zysk, powstały wskutek większych spłat, które należy uwzględniać przy sporządzaniu zeznań do podatku przemysłowego od obrotu.

Ad b) Książkowe saldo debetowe różnic kursowych, wynikłych wskutek różnic istotnych oraz z przerachowania remanentów w obcych walutach na ultimo danego miesiąca.

Ad c) W tym punkcie podaje się książkowe saldo debetowe rków, dotyczących wydatków, związanych z administracją nieruchomości.

22. Rachunki wynikowe roku ubiegłego — (aktywa i pasywa).

W rubryce tej umieszcza się salda debetowe (aktywa), salda kredytowe (pasywa) rachunków wynikowych roku ubiegłego, jak koszty handlowe, różnice kursowe, procenty i prowizje pobrane i płacone, ad-

ministracja nieruchomości, salda kredytowe papierów wartościowych. Rubryka ta służy w bilansach surowych (miesięcznych) tylko przez okres pierwszych miesięcy danego roku operacyjnego aż do czasu sporządzenia bilansu netto, kiedy powyższe rachunki, przeniesione zostają na rk strat i zysków.

23. Straty z lat ubiegłych (aktywa
Zyski z lat ubiegłych (pasywa).

W tej rubryce podaje się straty z lat ubiegłych, nieprzeniesione na kapitał zapasowy, i zyski z lat ubiegłych, niepodniesione lub niepodzielone.

Stan bierny

1. Kapitały własne.

a) zakładowy,
b) zapasowy,
c) inne rezerwy.

Ad a) Podać należy sumę kapitału zakładowego całkowicie wniesionego, zgodnego ze statutem i uchwałami walnego zgromadzenia, tj. ściśle wg. rejestru handlowego. Zgodnie z art. 14 prawa bankowego wysokość minimalnego kapitału akcyjnego dla banków kredytu krótkoterminowego wynosi w zależności od miejscowości od zł 1.000.000 do zł 2.500.000, dla domów bankowych — od 10 do 20% wyżej, dla banków hipotecznych, bez względu na miejscowość — zł 5.000.000.

Ad b) Należy podać sumę kapitału zapasowego, zebranego drogą dokonanych odpisów z czystego zysku danego roku operacyjnego w wysokości 10%.

Rachunek ten przeznaczony jest na pokrywanie strat bilansowych.

Ad. c) Umieścić trzeba rezerwy o specjalnym przeznaczeniu.

2. Fundusz amortyzacyjny nieruchomości.

Podaje się saldo kredytowe, składające się z dokonywanych ustawowo odpisów amortyzacyjnych nieruchomości.

3. Wkłady.

a) na książeczki (w tym natychmiast płatne zł...)
b) inne natychmiast płatne,
c) inne płatne za wypowiedzeniem i terminowe.

Ad a) Należy podać sumę wkładów na książeczki oszczędnościowe, a w nawiasie przewidywaną w przybliżeniu sumę wkładów (w okrągłych tysiącach) do natychmiastowej wypłaty.

Ad b) Saldo kredytowe rachunków czekowych (przekazowych) a vista.

Ad c) Saldo kredytowe wkładów zaopatrzonych w klauzulę wypowiedzenia (przed podjęciem) lub złożonych na termin.

(cdn.)

ORZECZNICTWO W PRZEDMIOCIE KSIĘGOWOŚCI

127.

PRAWO WŁADZY ODWOŁAWCZEJ DO SAMODZIELNEJ OCENY KSIĄG. BILANS OTWARCIA.

Władza odwoławcza ma prawo samoistnego ocenienia prawidłowości ksiąg handlowych i uzasadnienia ich dyskwalifikacji motywami odmiennymi od motywów władzy wymiarowej pod warunkiem tylko umożliwienia płatnikowi obrony pod kątem widzenia nowych motywów.

Bilans otwarcia winien być sporządzony na dzień rozpoczęcia księgowości.

W razie prowadzenia przedsiębiorstwa przed dniem rozpoczęcia księgowości bilans otwarcia winien odzwierciedlać wyniki dotychczasowej działalności przedsiębiorstwa.

Wpisanie do ksiąg transakcji dokonanych po rozpoczęciu działalności a przed założeniem ksiąg pod jedną datą w dniu założenia ksiąg uchybia zasadom prawidłowej rachunkowości kupieckiej.

NTA, 21 lutego 1938, l. rej. 1187/37, OPA, 1938, poz. 2293.

Z uzasadnienia: Władza pozwana zdyskwalifikowała zaskarżoną decyzją księgi handlowe przedsiębiorstwa komisowego skarżących, powołując się na motywy dwu uchwał Komisji Szacunkowej: z 21 sierpnia 1933, którą uzasadniono dyskwalifikację ksiąg niesporządzeniem w momencie dokonywanej rewizji ksiąg bilansu zamknięcia, niezaprowadzeniem księgi inwentarzowej i nieksięgowaniem dzień za dniem, oraz 17 grudnia 1935, którą dodatkowo uzasadniono odrzucenie ksiąg brakiem bilansu otwarcia na dzień 22 sierpnia 1932.

Skarga zarzuca przede wszystkim wadliwość postępowania z tego powodu, że uchwała Komisji Szacunkowej z 17 grudnia 1935 zapadła już po dokonaniu wymiaru podatku w I instancji i po wniesieniu od niego odwołania. Wadliwość ta—dotycząca postępowania w I instancji — nie jest jednak istotna, skoro władza odwoławcza powołała się w swej decyzji na treść tej uchwały Komisji Szacunkowej, więc uczyniła tę treść częścią składową swojej decyzji, będącej przedmiotem skargi kasacyjnej—a w toku postępowania odwoławczego treść ta została skarżącym przedstawiona i oni udzielili na nią swych wyjaśnień. *Władza odwoławcza zaś ma niespornie prawo samoistnego ocenienia prawidłowości ksiąg handlowych i uzasadnienia ich dyskwalifikacji motywami odmiennymi w całości lub części od motywów, jakimi się kierowała władza wymiarowa w decyzji wymiarowej pod warunkiem tylko umożliwienia płatnikowi obrony pod kątem widzenia tych nowych motywów.*

Pod względem merytorycznym zwalcza skarga zaskarżoną decyzję tylko co do dwu objętych nią motywów dyskwalifikacji ksiąg, a to co do braku bilansu otwarcia na dzień 22 sierpnia 1932 i co do braku inwentarza—nie zawiera natomiast zarzutów co do zwalczanych w odwołaniu dwu dalszych motywów (brak bilansu zamknięcia i niechronologiczność wpisów). Kwestia braku bilansu na 22 sierpnia 1932 wyłoniła się dopiero w postępowaniu odwoławczym, gdyż wedle protokółu badania ksiąg w postępowaniu wymiarowym stwierdzono, że skarżący rozpoczęli swe przedsiębiorstwo 2 sierpnia 1932 jedynie wkładem gotówkowym, ujawnionym pod tą datą w księgach, w odwołaniu i w wyjaśnieniach na dodatkowe motywy dyskwalifikacji ksiąg skarżący utrzymywa-

li, że przedsiębiorstwo ich rozpoczęło swą działalność 22 sierpnia 1932. Władza odwoławcza jednak znalazła się w posiadaniu materiału, który wskazywał na dokonywanie przez skarżących transakcji handlowych już od 1 sierpnia 1932 począwszy i na tej podstawie zarządziła dodatkowe zbadanie ksiąg, przy którym stwierdzono, że pod datą 22 sierpnia 1932 wpisane zostały transakcje dokonane tak tego dnia, jak i w czasie od 1 do 21 sierpnia 1932 włącznie, oraz że wskutek dokonania tych transakcji przedsiębiorstwo skarżących znajdowało się w dniu 22 sierpnia 1932 tj. w dniu założenia ksiąg handlowych, w posiadaniu aktywów i pasywów poza wspomnianym już wkładem gotówkowym. Ten stan rzeczy przyznaje skarga, stwierdzając, że działalność przedsiębiorstwa rozpoczęła się 1 sierpnia 1932, wychodzi jednak z założenia, iż księgi przedsiębiorstwa, założone 22 sierpnia 1932 winny były ujawniać tylko stan majątku przedsiębiorstwa na dzień 1 sierpnia 1932 i późniejsze zaszłości. Stanowisko to jest błędne —*rozpoczęcie bowiem w pewnym dniu księgowości przesądza o konieczności otwarcia tych ksiąg przedstawieniem stanu majątkowego przedsiębiorstwa w tym dniu bilansem otwarcia, który w razie prowadzenia przedsiębiorstwa już w okresie czasu poprzedzającym zaprowadzenie ksiąg musi odzwierciedlić wyniki dotychczasowej działalności gospodarczej tego przedsiębiorstwa.* Brak więc w danym wypadku bilansu otwarcia na dzień 22 sierpnia 1932 w związku z niespornym faktem posiadania już w tym dniu aktywów i pasywów dyskwalifikuje księgowość przedsiębiorstwa skarżących. Gdyby zresztą nawet stanąć na stanowisku skargi, że przedsiębiorstwo rozpoczęło swą działalność 1 sierpnia 1932 i w tej dacie nie potrzebowało wykazać się bilansem otwarcia wobec rozpoczęcia czynności jedynie wkładem gotówkowym, to i w tym wypadku księgi mogły być uznane zasadnie za nieprawidłowe, ponieważ wkład gotówkowy nie był ujawniony w dzienniku w dacie 1 sierpnia 1932, *a transakcje z okresu czasu od 1 sierpnia 1932 do 21 sierpnia 1932, zostały wniesione do dziennika dopiero w dniu i pod datą 21 sierpnia 1932,* a zatem z uchybieniem zasadom prawidłowej rachunkowości kupieckiej. Tym samym odpada potrzeba rozpatrywania zarzutów przeciw drugiemu motywowi dyskwalifikacji, tj. brakowi inwentarza oraz badania, czy dalsze motywy, nie zwalczane w skardze, znajdują oparcie w stanie faktycznym sprawy.

Z tych powodów NTA oddalił skargę jako nieuzasadnioną.

ORZECZNICTWO W SPRAWACH PODATKOWYCH

68.

WYDATEK WYNIKAJĄCY Z UMOWY KARTELOWEJ.

Wydatek uskuteczniony w ramach zobowiązań wynikających z umowy powołującej do życia organizację, mającą na celu w drodze wzajemnej kooperacji usunięcie ujemnych skutków konkurencji — jest potrącalny.

NTA, 30 czerwca 1938, l. rej. 2148/35, OPA, 1938, poz. 2300.

Z uzasadnienia: Zaskarżonym orzeczeniem *władza pozwana...* o ile chodzi o dochód z hurtowni tytoniowej, *doliczyła do wykazanego w księgach handlowych zy-*

sku bilansowego w kwocie 18.687,91 zł... kwotę 2.226,40 zł, stanowiącą wpłaty do Biura Rozrachunkowego, Sp. z ogr. odp. w Warszawie, z tym uzasadnieniem, że jest to strata w kapitale.

W skardze na to orzeczenie zarzuca skarżąca obrazę art. 6 ustawy o podatku dochodowym...

NTA rozważył co następuje:

...Skarżąca w toku postępowania administracyjnego wyjaśniła, *że Biuro Rozrachunkowe powstałe w celu regulowania obrotów poszczególnych hurtowni tytoniowych i chronienia koncesjonariuszów od pomniejszenia obrotów w drodze wzajemnej konkurencji,* że w związku z tym *hurtownia raz wpłaca według ustalonego klucza pewne kwoty na rzecz innych hurtowników, w razie nadmiernych własnych obrotów, innym razem, co miało miejsce u skarżącej, otrzymuje wpływ wyrównawczy,* że jeśli wpływ uzyskany za pośrednictwem Biura Rozrachunkowego doliczała w księgach, jako pozycję przychodową, to i wpłaty konsekwentnie winny być uznane za wydatek potrącalny, jako poniesiony w celu utrzymania dochodu przedsiębiorstwa na pewnym poziomie. Na potwierdzenie tego stanu rzeczy przedłożyła skarżąca władzy odpis aktu notarialnego, konstytuującego spółkę z ogr. odp. pod firmą „Biuro Rozrachunkowe Warszawskich Hurtowników Tytoniowych". Art. 2 tego aktu stanowi, że „celem Spółki jest organizacja dla uchylenia konkurencji w hurtowym handlu wyrobami tytoniowymi i wykonywanie konwencji w tym względzie zawartej". Art. 3 zaś stanowi m. in., że „wspólnicy ustalają pomiędzy sobą wysokość miesięcznych obrotów w prowadzonych przez siebie hurtowniach tytoniowych z tym, że obowiązują się dokonywać względem siebie wzajemnie dopłat wynikających z nadwyżek lub niedoborów ustalonych obrotów i powierzają czynności rozliczeniowe Spółce niniejszym aktem założonej i że Spółka żadnych zysków na swój rachunek czerpać nie może". Wreszcie z art. 4 aktu tego wynika, że skarżąca posiada 1 udział na sumę 200 zł.

Z powyższego wynika, że *powołana do życia przez hurtowników tytoniowych spółka z ogr. odp. była ich organem, mającym na celu w drodze wzajemnej kooperacji usunięcie ujemnych skutków konkurencji,* a przez to zmniejszenie ryzyka, związanego z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Skarżąca, która przystąpiła do wspólnej organizacji hurtowników tytoniowych, związała tym samym swą działalność zarobkową z tą organizacją, mogąc tę działalność rozwijać nie inaczej jak w ramach organizacji i przy wykonywaniu wszystkich zobowiązań wynikających z należenia do organizacji, *W tym stanie rzeczy wydatek uskuteczniony w ramach zobowiązań, wynikających z umowy powołującej do życia omawianą organizację, należy uznać za wydatek potrącalny,* gdyż z uwagi na formę organizacyjną działalności zarobkowej skarżącej wydatek ten wiąże się z osiąganiem przez nią dochodu. Że wpłaty do wspólnej organizacji hurtowników stanowiły nieodzowny warunek uzyskania przez płatniczkę dochodu, to nie ulega żadnej wątpliwości, o ile chodzi o te wypadki, w których obroty skarżącej wykazywały niedobór pokrywany z dopłat spółki, które podlegały włączeniu do podstawy wymiaru, stanowiąc podlegający opodatkowaniu dochód. Jeśli tedy wpływ uzyskany przez skarżącą od spółki w wyniku obrachunku uznaje się za dochód, wiążący się z jej działalnością zarobkową, to trudno zakwalifikować inaczej wydatek, którego tytuł jest ten sam, który zatem jest niejako odwrotną stroną tego samego stosunku prawnego. Wydatek zatem, o którym mowa, podlega potrąceniu od dochodu w myśl art. 6 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym. W powyższym oświetleniu przedstawia się jako błędne stanowisko pozwanej władzy, że wpłata przez skarżącą do spółki z ogr. odp. kwoty 2.226.40 zł stanowi stratę w kapitale.

Z wyłuszczonych wyżej powodów NTA. uchylił zaskarżone orzeczenie jako niezgodne z prawem.

OKÓLNIKI

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU Z DNIA 13 SIERPNIA 1938 R. L. D. III. 7781/4/38

w sprawie oprocentowania nadpłat oraz obliczania odsetek od zaległości pokrywanych nadpłatami.

(Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 23 z 1938 r., poz. 585)

I. W myśl art. 211 ordynacji podatkowej w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 134) przepisy art. 125 § 2 ordynacji podatkowej nie dotyczą kwot nadmiernie lub nienależnie wpłaconych przed wejściem w życie ordynacji podatkowej. Zdarzają się jednak przypadki, że kwota nienależnie lub nadmiernie wpłacona przed wejściem w życie ordynacji podatkowej zostanie po wejściu w życie tejże ordynacji przerachowana na inną należność płatnika, w której wskutek uchylenia względnie obniżenia wymiaru powstanie nadpłata spowodowana właśnie wspomnianym przerachowaniem. Na zapytanie jednej z Izb Skarbowych, czy w tym drugim przypadku nadpłata podlega oprocentowaniu, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dzień przerachowania nadpłaty na inne należności płatnika traktować należy jako dzień faktycznego uiszczenia przez płatnika danej należności. Skoro więc w tej należności powstanie nadpłata, którą spowodowało uskutecznione po wejściu w życie ordynacji podatkowej przerachowanie kwot nienależnie lub nadmiernie wpłaconych przed wejściem w życie ordynacji tj. przed 1 października 1934 r. — nadpłata ta przy zaistnieniu warunków przewidzianych w art. 125 § 2 O. P. i § 106 rozporządzenia wykonawczego do O. P. podlega oprocentowaniu.

II. Zarazem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że od chwili ogłoszenia niniejszego okólnika w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu, przy przerachowywaniu nadpłat na inne zaległości płatnika w podatkach państwowych z dodatkami i w innych daninach publicznych, odsetki od tych zaległości obliczać należy nie po dzień przerachowania nadpłaty, lecz po dzień ujawnienia nadpłaty tj. po dzień, w którym wydane zostało orzeczenie władzy, w związku z którym wynikła nadpłata. Oprocentowanie zaś podlegającej przerachowaniu nadpłaty oblicza się od ostatnio dokonanych uiszczeń, które spowodowały nadpłatę za pełną ilość dni z wyłączeniem dnia ujawnienia nadpłaty. W związku z tym skreśla się wyraz („przerachowania") w ust. 6 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 24 kwietnia 1935 r. L. D. III. 19471/3/35 w sprawie oprocentowania nadpłat (Dz. U. Min. Sk. Nr 12, poz. 292).

Dyrektor Departamentu:
(—) Nowak

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU Z DNIA 11 SIERPNIA 1938 R. L. D. V. 20719/3/38

w sprawie podatku od nieruchomości, należących do seminariów duchownych.

(Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 23 z 1938 r., poz. 588).

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 30 maja 1938 r. l. rej. 900/36 w sprawie ze skargi Rzymsko - Katolickiego Seminarium Duchownego w Wilnie.

— — — — — — — — — — —

Skarga, opierając się na art. XV Konkordatu z 10 lutego 1925 r. poz. 501 Dz. Ust. zarzuca, że wyżej wymieniony dom jest wolny od podatku od nieruchomości, a to ponieważ stanowi on własność Seminarium Duchownego, a prócz tego ponieważ dochody z tego domu, służąc na potrzeby Seminarium, a zatem skoro Seminarium ma za zadanie kształcenie kapłanów, na potrzeby wchodzące w zakres celów kultu religijnego. Zaznaczyć należy, że, jak wynika z akt sprawy, opodatkowany dom jest zamieszkały przez postronnych lokatorów za czynszem.

Nietrafnym jest pogląd skargi, wg. którego dostatecznym warunkiem wolności podatkowej, przewidzianej w art. XV Konkordatu, jest już samo należenie domu do Seminarium Duchownego. O ile bowiem przepis powyższy przewiduje wyjątek od obowiązku podatkowego specjalnie dla seminariów duchownych—to nie dla budynków należących do tych seminariów, lecz na seminaria zajętych. Wskazuje na to sama treść wspomnianego art. XV, który w ogóle określa przedmioty zwolnień podatkowych wg. ich celu względnie przeznaczenia, a nie według osoby właściciela, a natomiast na wstępie stanowi zasadę, że ze względu na osobę właściciela żadne ulgi podatkowe osobom duchownym i zakonnym nie przysługują.

O ile skarga zarzuca, że cel kształcenia przyszłych kapłanów, względnie cel prowadzenia Seminarium duchownego, na który są bezspornie obracane dochody z opodatkowanej nieruchomości, jest celem kultu religijnego w sensie art. XV Konkordatu i że z tego względu spełniony jest warunek przewidzianego w tym artykule zwolnienia podatkowego—to zarzut ten jest nietrafny.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) K. Janczewski
Naczelnik Wydziału

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA

Dziennik Ustaw RP. Nr 54 z dn. 1 sierpnia 1938 r.

Ustawy: z dnia 14 lipca 1938 o dodatkowych kredytach na r. 1938/39 (poz. 421); —z dnia 23 lipca 1938 o ratyfikacji konwencji międzynarodowej z dnia 20 lutego 1935 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (poz. 422); — z dnia 23 lipca 1938 o ratyfikacji porozumienia między Polską a Finlandią z dnia 31 stycznia 1938 dotyczącego clenia oleju żywicznego (poz. 423); — z dnia 23 lipca 1938 o ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwecją z dnia 5 marca 1938 dotyczącego clenia produktu „Renad Talloja" (poz. 425); — z dnia 23 lipca 1938 o ratyfikacji porozumienia z dnia 10 marca 1938 między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego (poz. 426).

Dziennik Ustaw RP nr 56 z dnia 6 sierpnia 1938 r.

Ustawy: z dnia 30 lipca 1938 o zmianie ustawy o finansowaniu niektórych in-

westycyj z funduszów państwowych w okresie do 31 marca 1939 (poz. 445); — z dnia 30 lipca 1938 r. o przejęciu Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu przez Zakład Ubezpieczeń społecznych (poz. 446); — z dnia 5 sierpnia 1938 o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (poz. 447).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 23 lipca 1938 wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 30 lipca 1932 o emisji 7% obligacji melioracyjnych Państwowego Banku Rolnego oraz o długoterminowych pożyczkach amortyzacyjnych w tych obligacjach udzielonych (poz. 448).

Dziennik Ustaw RP nr 57 z dn. 10 sierpnia 1938 r.

Ustawa z dn. 30 lipca 1938 o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej (poz. 449).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 lipca 1938 w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lutego 1938 o przedsiębiorstwach wymagających szczególnego zaufania (poz. 450).

Oświadczenia Rządowe: z dn. 1 sierpnia 1938 o ratyfikacji i wejściu w życie porozumienia z dn. 14 października 1937 między Rzplitą Polską a Wielką Brytanią, dotyczącego ratyfikacji biegaczy do maszyn przędzalniczych (poz. 451);—z dn. 2 sierpnia 1938 o ratyfikacji i wymianie dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Norwegią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 18 czerwca 1937 w sprawie clenia serów pochodzenia norweskiego (poz. 452); — z dnia 6 sierpnia 1938 o ratyfikacji i wymianie dokumentow ratyfikacyjnych IV protokółu dodatkowego z dn. 30 czerwca 1937 do konwencji handlowej między Rzplitą Polską a Królestwem Węgier z dn. 26 marca 1925 r. (poz. 453).

Dziennik Ustaw RP nr 58 z dn. 11 sierpnia 1938 r.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dn. 24 czerwca 1938 r. o określaniu cen aptecznych (poz. 454).

Dziennik Ustaw RP Nr 59 z dn. 12 sierpnia 1938 r.

Ustawy: z dnia 5 sierpnia 1938 o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (poz. 455);—z dn. 5 sierpnia 1938 o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rplitej o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (poz. 456); — z dn. 5 sierpnia 1938 o zmianie dekretu Prezydenta Rzplitej o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (poz 457);—z dn. 5 sierpnia 1938 o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (poz. 458).

Rozporządzenia Ministrów: Opieki Społecznej z dn. 26 lipca 1938 w sprawie dokonywania zgłoszeń przez pracodawców rolnych, sposobu ryczałtowania i uiszczania składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorobach zawodowych oraz o zasadach obliczania tych składek, wydane w zakresie §§ 2, 3, 5, 11 i 13 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych (poz. 459);—Opieki Społecznej z dn. 26 lipca 1938 o czasowym obniżeniu składek, uiszczanych przez pracodawców rolnych za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych (poz. 460);—Skarbu z dn. 29 lipca 1938 wydane w porozumieniu z Ministrami Przemusłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej (poz. 461).

Dziennik Ustaw RP Nr 60 z dn. 18 sierpnia 1938 r.

Ustawy: z dn. 5 sierpnia 1938 o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (poz. 462); — z dn. 8 sierpnia 1938 o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o prawie przemysłowym (poz. 463).

Rozporządzenia Ministrów: Skarbu z dn. 9 sierpnia 1938 o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe (poz. 464);—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (poz. 466); — Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 19 sierpnia 1938 wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla (poz. 467); —Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ujawnieniu cen przedmiotów powszedniego użytku, o sporządzaniu, posiadaniu w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz o przedstawianiu faktur na żądanie władz (poz. 468).

Dziennik Ustaw RP. Nr 63 z dn. 29 sierpnia 1938 r.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dn. 23 sierpnia 1938 o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia z dnia 16 lipca 1938 między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego (poz. 482).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 sierpnia 1938 o utworzeniu urzędów celnych w Gromadziszkach i w Zawiasach oraz Posterunku Celnego w Oranach (poz. 483).

Dziennik Ustaw RP. Nr 64 z dn. 30 sierpnia 1938 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 sierpnia 1938 wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 26 kwietnia 1938 o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (poz. 486).

Dziennik Ustaw RP. Nr 65 z dn. 2 września 1938 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 2 września 1938 wydane co do § 1 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu wysokości opłaty od mąki i kaszy oraz o poborze tej opłaty (poz. 491).

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr 22 z dn. 10 sierpnia 1938 r.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 28 lipca 1938 w sprawie podatku dochodowego od skumulowanych uposażeń (poz. 565).

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr 23 z dn. 23 sierpnia 1938 r.

Okólniki Ministerstwa Skarbu z dn. 13 sierpnia 1938 w sprawie wykładni art. 80 pkt b. prawa karnego skarbowego (poz. 583);—w sprawie obliczania podstawy wymiaru grzywien orzekanych za naruszenie przepisów prawa celnego (poz. 584);—z dn 13 sierpnia 1938 w sprawie oprocentowania nadpłat oraz obliczania odsetek od zaległości pokrywanych nadpłatami (poz. 585);—z dnia 17 sierpnia 1938 w sprawie Umowy Gospodarczej między Rzplitą Polską a Rzeszą Niemiecką podpisanej w Berlinie dn. 1 lipca 1938 (poz. 586); — z dn. 12 sierpnia 1938 w sprawie odliczalności podatków i świadczeń od dochodu, obliczonego na podstawie ogólnych norm szacunkowych dochodowości gruntów (poz. 589); — z dn. 12 sierpnia 1938 w sprawie czasowego ograniczenia egzekucji u właścicieli gospodarstw wiejskich (poz. 590);—z dn. 13 sierpnia 1938 w sprawie przedawnienia prawa do dodatkowego wymiaru podatku od nieruchomości (poz. 591).

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr 24 z dn. 31 sierpnia 1938 r.

Okólniki Ministerstwa Skarbu: z dn. 29 sierpnia 1938 w sprawie wypuszczenia w obieg znaczków sądowych nowego wzoru wartości 50 gr i 1 zł (poz. 606);—z dn. 25 sierpnia 1938 w sprawie postępowania przy wywozie za granicę oraz przywozie z zagranicy mąki i kaszy, podlegających opłacie w myśl ustawy z dn. 5 sierpnia 1938 o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (poz. 607);—z dn. 24 sierpnia 1938 w sprawie kwalifikacji dochodu z udziałów naftowych brutto (poz. 609); — z dn. 22 sierpnia 1938 w sprawie likwidacji zapasu wódek zbożowych nieodpowiadających przepisom §§ 158 i 165 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10 września 1932 r. w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 16 kwietnia 1935 (poz. 612).

KALENDARZ PODATKOWY

W drugiej połowie września 1938 r. płatne są następujące podatki:

Do 20 września 1938 r. — podatek od energii elektrycznej pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni września 1938 r.

Do 25 września 1938 r. — zaliczka miesięczna w wysokości podatku od obrotu osiągniętego w miesiącu sierpniu 1938 r. przez a) przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii świadectw, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, b) przedsiębiorstwa przemysłowe I, II, III, IV i V kategorii świadectw, prowadzące prawidłowe księgi i c) spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnie, a nadto inne przedsiębiorstwa, które są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub składania sprawozdań do zatwierdzenia.

Nadto płatne są zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminami płatności we wrześniu 1938 r. oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności we wrześniu 1938 r.

PORADNIA

554. *L. P. Łódź.*

Wystarczające są dowody, znajdujące się w firmie. Przechowywanie odpisów tych dokumentów (asygnat, not kredytowych, rachunków itd.), przesyłanych księgowemu (który prowadzi księgowość poza biurem przedsiębiorstwa), jest zbędne.

555. *D. K.*

1. Podzielamy Pańskie stanowisko. Jeżeli karta **umowy giełdowej** zawiera klauzulę: „warunki—gotówka", nie oznacza to, że zapłata musi nastąpić jednocześnie z dostawą towaru. Nie można więc uważać, że w wypadku stopniowej regulacji należności transakcja giełdowa nie doszła do skutku (na podstawie karty giełdowej) i że sprzedaż nie jest wolna od podatku przemysłowego od obrotu. Takie stanowisko władz wymiarowych nie znajduje oparcia w przepisach prawa.

2. **Przechowywanie towarów u ekspedytora** nie wymaga wykupienia przez składającego towar karty rejestracyjnej (ob. OBP, 1937, str. 601).

3. Właściciel przedsiębiorstwa lub zarejestrowany w rejestrze handlowym współwłaściciel może **zbierać zamówienia poza siedzibą zakładu handlowego bez obowiązku nabycia odrębnego świadectwa przemysłowego** dla pomocnika podróżującego (§ 94 ust. 5 rozp. wyk. do ustawy). Jeżeli właściciel również wykonywuje przyjęte zamówienia, dysponując towarem, złożonym u ekspedytora, lecz nie utrzymuje oddzielnego zakładu sprzedaży, nie zachodzi obowiązek wykupienia odrębnego świadectwa przemysłowego dla zakładu handlowego w miejscu, gdzie znajduje się skład ekspedytora.

556. *Sz. Gr. Łęczyca.*

Postępuje Pan nieprawidłowo. **Brak niektórych asygnat, wydartych z oprawionego grzbietu asygnat,** musi budzić wątpliwości co do rzetelności księgowania.

557. *K. J.*

Rozbieżność między wyrokami NTA. z 1.4.1937 (OBP. 1938, str. 532) i 17.6.1936 r. (OBP., 1938, str. 551) nie ma charakteru zasadniczego, mimo że w sprawach przez nie rozstrzygniętych (w ostatecznym wyniku w sposób sprzeczny) załatwiona została kwestia uwzględnienia w szacunku remanentów kosztów, ściśle z produkcją niezwiązanych.

Tylko w wyroku z 1 kwietnia 1937 r. Trybunałowi wypadło dać na powyższe pytanie bezpośrednią odpowiedź. Natomiast w sprawie rozstrzygniętej wyrokiem z 1936 r. spór między płatnikiem a władzą skarbową nie toczył się co do tego, czy tylko koszty produkcji w ścisłym znaczeniu tego terminu wchodzą w rachubę przy wycenie remanentów przedsiębiorstwa przemysłowego. Skarżący twierdził bowiem, że „wydatki podwyższające zdaniem władzy koszt własny remanentów zostały już uwzględnione w cenie remanentów” (zob. uzasadnienie). Ponieważ skarżący tego zarzutu nie udowodnił, zaś potrzeby uwzględnienia kosztów, zdaniem władzy przezeń pominiętych, co do zasady nie kwestionował, skarga jego musiała być oddalona.

Wobec powyższego uznać należy, że wyrok z 1936 r. nie stoi bynajmniej na przeszkodzie do oparcia (zgodnie z wyrokiem z 1938 r.) szacunku remanentów na kalkulacji kosztów produkcji sensu stricto.

558. *Gladiator.*

1. **Bloczki kasowe** są zwyczajowo wystawiane z kopią. Na każdej kartce powinna znajdować się w zasadzie tylko jedna pozycja utargu.

2. Por. OBP. 1938, str. 284 odp. 271, p. 1.

3. Wystawianie oddzielnych faktur na poszczególne partie towaru, będącego przedmiotem jednej **transakcji giełdowej,** może budzić podejrzenie co do niedopuszczalnej **„kumulacji kilku sprzedaży z góry”.**

4. **Faktura** może być wystawiona jednocześnie z wysyłką towaru. Faktura winna być w zasadzie **podpisana przez sprzedawcę** lub jego zastępcę. Zasada ta nie jest jednak w praktyce przestrzegana. Brak podpisu nie odbiera fakturze mocy dowodowej.

5. Skoro **księga pomocnicza** jest prowadzona, winna ona być zgodna z zasadniczą. Brak tej zgodności dyskwalifikuje księgowość.

6. **Zużywanie surowca we własnym przedsiębiorstwie stanowi proces o charakterze ściśle wewnętrznym.** Nie można przeto dla przenoszenia z końcem roku wartości zużytego surowca z konta zakupionych surowców na konto kosztów fabrykacji wymagać „dowodów” zużycia surowca w danej ilości ogólnej. Dowody księgowe mają na celu nie stwierdzanie przemian wewnątrz przedsiębiorstwa, lecz przyrostu i ubytku wartości w jego stosunkach ze światem zewnętrznym.

7. Pytanie sub 7 listu nie jest zrozumiałe.

8. O księgowaniu faktur, otrzymanych przed nadesłaniem towaru pisaliśmy już nieraz (por. OBP, 1938, str. 541, odpow. nr 517.

559. *A. M. Kraków.*

1. **Podpisywanie list płacy** jedynie przez kierownika, wypłacającego zarobki, zamiast przez samych robotników, oznacza stwarzanie buchalteryjnych dowodów wewnętrznych w warunkach, kiedy można (a więc i należy) uzyskiwać dowody zewnętrzne.

2. Wystarczą **dowody wewnętrzne na zakup znaczków pocztowych.** Prowadzenie ewidencji zużywania znaczków nie może być wymagane. Jeżeli suma wydatków na porto nie pozostaje w rażącej dysproporcji z zakresem działalności danego przedsiębiorstwa, zakwestionowanie tych wydatków nie wydaje się prawdopodobne.

3. **„Odsetki za dyskonto weksla,** pobrane przez sprzedawcę przy sprzedaży towaru na weksel, **nie** są potrącalne od przychodu brutto i stanowią w całości **obrót,** podlegający opodatkowaniu. — **Odsetki prolongacyjne i odsetki zwłoki,** pobrane od nabywców towarów z powodu niezapłacenia w umówionym terminie pokredytowanej ceny kupna nie stanowią części **obrotu,** podlegającego opodatkowaniu" (§ 18 ust. 3 i 5 rozp. wykon. do ustawy o pod. przem.).

4. Nie ma podstaw do obciążania rku kosztów handlowych **„pensją" dla (jednoosobowego) właściciela przedsiębiorstwa** (por. OBP. 1937, str. 685 n.). „Pensja" ta podlega doliczeniu do zysku bilansowego, nie zaś jedynie ujawnieniu w zeznaniu o dochodzie właściciela.

Poza tym rozumowanie Pana zmierza do usprawiedliwienia potrącalności strat jednego roku z zysków następnego, nie ma więc nadziei, aby spotkało się ono z aprobatą władz skarbowych.

560. *Ha—eM.*

1. Zamierzony sposób księgowania jest prawidłowy. Zaznaczamy, że nie istnieje obowiązek **wykazywania na odrębnych rachunkach obrotów podlegających różnym stawkom podatkowym** (por. § 62 ust. 4 rozp. wyk. do Ord. Pod.). Jednakże jest to praktycznie bardzo wskazane. Jeżeli przedsiębiorstwo nie wykazuje w księgach odrębnie obrotów podlegających różnym stawkom podatkowym, obowiązane jest łącznie z zeznaniem złożyć szczegółowy wykaz tych obrotów (§ 62 rozp. wyk. do OP.).

2. O systemie księgowości przedsiębiorstw posiadających oddziały sprzedaży zob. artykuły w OBP. 1937, str. 544 n. i 573 n.

3. Zob. OBP, 1938, str. 510 odp. 493 p. 6.

4. Z § 79 rozp. wyk. do OP. wynika, że system księgowości uproszczonej powinien w interesującym Pana przypadku (biura buchalteryjnego) obejmować: księgę inwentarzową, księgę kasy, księgę kosztów handlowych, księgę właściciela, księgę dla rozrachunków z wierzycielami i ewentualnie też księgę weksli.

Wszystkie operacje mogą być zapisywane do jednej księgi z podziałem na odpowiednie konta. Jedynie księgi gospodarcze osób, wykonywających **wolne zajęcia zawodowe** powinny składać się tylko z 2 ksiąg: księgi przychodu i rozchodu oraz księgi sum przejściowych (§ 81 rozp. wyk. do OP.).

561. *Strzelno. Księgowy.*

Przeciwko niesłusznemu wymiarowi, bez względu na to, na czym ta niesłuszność polega, należy bronić się przez wniesienie odwołania. Jeżeli wymiar uprawomocnił się, pozostaje droga nadzoru wyższych władz skarbowych.

562. *Noge.*

1. **„Prawo do uskutecznienia wymiaru** podatku przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy" (art. 99 Ord. Pod.). **„Prawo przymusowego ściągnięcia podatku przedawnienia się** z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności" (art. 124 § 1 OP.).

2. **Obowiązek uiszczenia opłaty od mąki i kaszy** powstaje wyłącznie w razie wprowadzenia mąki lub kaszy do

wolnego obrotu (§ 9 rozp. wyk. do ustawy o środkach finansowych dla kształtowania cen artykułów rolniczych, Dz. Ust. 1938 poz. 477). Natomiast z jednego zakładu przemiału zboża do innego zakładu przemiału zboża mąka i kasza może być wywieziona bez uiszczenia od niej opłaty (§ 35). Stąd wynika, że młyn może zlecić przemiał zboża innemu młynowi bez obowiązku uiszczenia opłaty przy odbiorze produktów przemiału i to bez względu na to, czy są one przeznaczone do obrotu handlowego czy też gospodarczego.

3. Kontroli władz skarbowych podlega obrót mąką i kaszą, lecz nie zbożem. Nie ma przeszkód do przyjmowania od producentów do przemiału zboża w składnicach młyna, położonych w innych miejscowościach. Przesłanie zboża ze składnic do młyna nie wymaga zachowania formalności.

4. Piekarze nie mogą **przyjmować od producenta lub pracownika rolnego mąki, przeznaczonej do obrotu gospodarczego, i wydawać w zamian chleb** (1 kg chleba za 1 kg mąki), ponieważ należy to uważać za zmianę przeznaczenia produktów, zwolnionych od opłaty.

Z przepisu § 37 p. 11 rozp. wyk. wynika, że tylko niektóre piekarnie (spółdzielcze wiejskie i kół gospodyń wiejskich) mają ten przywilej, że mąka zużywana przez nie do wypieku chleba, wymienianego swoim członkom za zboże, może być zwolniona od opłaty (w drodze zwrotu opłaty).

Mąka zużywana zatem przez innych piekarzy podlega opłacie, chociażby chleb był przeznaczony dla producentów lub pracowników rolnych. Przyjmowanie od nich mąki, zwolnionej od opłaty, stanowiłoby obejście obowiązku uiszczenia opłaty od mąki, zużywanej na wypiek chleba dla producentów.

Zresztą § 37 p. 10 zawiera bezwzględny zakaz odstępowania mąki, pochodzącej z obrotu gospodarczego osobom trzecim (a więc również piekarzom w drodze wymiany na chleb).

563. *Spółka autobusowa.*

Pismo, którym przewoźnik stwierdza, że otrzymał rzecz do przewozu, w szczególności kwit bagażowy podlega opłacie stemplowej w wysokości 10 gr. (art. 93 ustawy o opł. st.). Również w przypadku przewozu osób i ich bagażu pojazdami mechanicznymi, zachodzi umowa przewozu rzeczy (bagażu). Jeżeli więc podróżny otrzymuje od przewoźnika odnośne pismo, zachodzi obowiązek uiszczenia opłaty. Według **regulaminu przewozu osób i ich bagażu autobusami i dorożkami samochodowymi** (DURP 1932, poz. 868), „w razie oddania do przewozu bagażu za osobną opłatą, podróżnemu winien być wydany kwit na bagaż” (§ 4); „na bagaż przewożony poza pomieszczeniem dla podróżnych, przewożący jest obowiązany wydać kwit bagażowy” (§ 7). Użycie przez PP. nazwy „bilet bagażowy”, zamiast, zgodnie z terminologią regulaminu, „kwit bagażowy”, niezmienia sytuacji.

Cena 1 egz. zł. 1.50

Skorowidz rzeczowy

Księgowość — bilans bankowy — 601 **); — bilans otwarcia a rozpoczęcie przedsiębiorstwa — **O** *) 605; — bloczki kasowe — **P** *) 613; — dowody na zużycie surowca — **P** 613; — dowody wewnętrzne na zakup znaczków pocztowych — **P** 614; — księga pomocnicza — **P** 613; — obciążanie rachunku strat i zysków pensją właściciela przedsiębiorstwa — **P** 614; — podpis na fakturze — **P** 613; — podpisywanie list płacy — **P** 614; — wpisanie do ksiąg transakcyj dokonanych przed założeniem ksiąg — **O** 605; — wycena remanentów — **P** 613; — wykazywanie na odrębnych rachunkach obrotów podlegających różnym stawkom podatkowym — **P** 614.
Ordynacja podatkowa — ocena ksiąg handlowych przez władzę odwoławczą — **O** 605; — oprocentowanie nadpłat — **Ok** *) 608; — przedawnienie — **P** 614.
Podatek dochodowy — potrącalność wydatku wynikającego z umowy kartelowej — **O** 606.
Podatek od nieruchomości — należących do seminariów duchownych — **O** 608.
Podatek przemysłowy — przechowywanie towarów u ekspedytora a karta rejestracyjna — **P** 612; — transakcja giełdowa a kumulacja kilku transakcyj z góry — **P** 613; umowa giełdowa — **P** 612; — zbieranie przez właściciela przedsiębiorstwa zamówień poza siedzibą przedsiębiorstwa — **P** 613.
Opłata od kaszy i mąki — **P** 614.
Opłata stemplowa — od „biletu bagażowego" w przedsiębiorstwie autobusowym — **P** 615.

---

*) O—oznacza: dział „Orzecznictwo", Ok—dział „Okólniki", P—dział „Poradnia"

**) Liczby oznaczają stronice.

Wydawca: Księgarnia Prawnicza, Warszawa, Senatorska 8

Redakcja: Warszawa, Zielna 12 m. 7, tel. 245-31

Administracja: Warszawa, Senatorska 8, tel. 516-50

Konto P. K. O. 22.308 — Przekaz rozrachunkowy Nr. 176 — Rękopisów nie zwraca się

Prenumerata wraz z przesyłką zł. 1.50 miesięcz., 4.50 kwart., 9.— półrocz., 18 rocznie

Ceny ogłoszeń: 1 str. zł. 200—1/2 str. zł. 100—1/4 str. zł. 50—1/8 str. zł. 25

Redaktor odpowiedzialny: **Józef Filip Hoppenfeld** Druk. Wydawnicza, Warszawa, Kacza 15